

renseignements
postaux par
téléphone
280.67.89
PTT quotidien 19-10-79
PARIS 14

Gülten Akın

Bağlar cad. 714/8
Seyranbağları

ANKARA

TURQUIE

PAR AVION

Abidin Dino'dan Gülten Akın'a
Mektuplar ve Desenler

PAR AVION

Abidin Dino'dan Gülten Akın'a
Mektuplar ve Desenler

Par Avion
Abidin Dino'dan Gülten Akın'a Mektuplar ve Desenler

© Galeri Nev, 2016
ISBN 978-975-7529-30-9

Bu kitap, Gülten Akın'ın birinci ölüm yıldönümü dolayısıyla, 6 Kasım - 3 Aralık 2016 tarihleri arasında, Galeri Nev'de düzenlenen "Par Avion: Abidin Dino'dan Gülten Akın'a Mektuplar ve Desenler" başlıklı sergi dolayısıyla yayınlanmıştır. Sergide yer alan otuz dokuz desenin çoğu, başta mektuplaşmaların sürdüğü 1979 yılında Cem Yayınevi'nden çıkan "Seyran Destanı" olmak üzere, farklı Gülten Akın kitaplarında yer almıştır. Özgün desenlerin, iki sanatçı arasındaki mektuplarla birlikte gün ışığına çıkarak, ilk kez sergilenmesi ve bu kitapta derlenmesi Gülten Akın'ın çocukları Murat Cankoçak, Can Cankoçak, Aksu Bora, Onur Cankoçak ve Deniz Cankoçak'ın kararı ile mümkün olmuştur. Bu vesile ile tamamı biraraya getirilen desenler, herhangi bir kitap-taki sıraya ya da Gülten Akın'ın kimi desenlerin üzerlerine not düştüğü sıra numaralarına bağlı kalınmadan, bir "sergi" oluşturacak biçimde yeniden dizilmiştir. Abidin Dino'nun mektuplarından bazılarına Gülten Akın'ın yanıtları Sakıp Sabancı Müzesi Abidin Dino Arşivi'nden bulunmuş ve SSM Müdürü Nazan Ölçer'in izni ile bu kitapta yerlerini almıştır. Tüm mektupların imlası yazarların kaleme aldığı biçimiyle bırakılmıştır. Kitap, Zeynep Kayan, Beril Or ve Rana Kuseyri'nin katkılarıyla hazırlanmıştır; herkese teşekkür ederiz.

Editör: Deniz Artun
Tasarım: Emrah Çiftçi
Baskı: Pelin Ofset

Galeri Nev
Gezegen Sokak 5, 06700
Gaziosmanpaşa, Ankara
www.galerinev.com

PAR AVION

Abidin Dino'dan Gülten Akın'a
Mektuplar ve Desenler

“Gülten bacım”: Abidin Dino’nun ‘Seyran Destanı Resimleri’ Üzerine

Yücel Kayıran

Seyran Destanı’nda, şiirin kendisi kadar etkili olan bir başka sanatsal unsur var ise, bu, seyran “destanının resimleri”dir. Bilindiği gibi, Seyran Destanı, Abidin Dino’nun on altı desenini içerir. Bu desenlerin etkileyici olmasını sağlayan ayırıcı özelliği, figürlerin devinim halinde resmedilmiş olmasıdır. Resmedilen, eylemin gerçekleşmiş hali değil, gerçekleşme, olma halidir. Bu, resmin doğasından çok, sinemanın doğasıyla açıklanabilecek bir durumdur. Resimde söz konusu olan, devinimden çok devinimin tamamlandığı andır; başka bir deyişle, şimdi-olanın zamanı değil, geçmiş-olanın zamanıdır. Eğer, bir geçmiş-olan söz konusu ise, aslında bir zaman söz konusu olamaz. Zaman, şimdi-olanın sürmesidir. [Bu analizde, Bergson’un zaman teorisi ile Deleuze’un Bergson okumasından yararlandığım sanırım anlaşılmıştır. Ama burada yaptığım ve gözden kaçırılması gereken, bir teorinin örneklenmesi, örnekleme üzerinden teorinin kanıtlanması değil, Dino’nun resimlerinin ve bu resimlere içkin olan doğanın bir betimlemesidir.]

Dino’nun, Seyran destanı desenlerinden her birisi, kelimenin birinci anlamın-

da atom halindedir, yani bölünmez, bölünemez, öğelerine ayrılamaz bir bütün halinin resmidir. [İlk baskıdaki sırayla dile getirirsek] belki sadece sekizinci ve on birinci resimlerde bir durağanlıktan söz edilebilir, ama bu resimlerde söz konusu olan da, resim diline getirilen bekleme devinimidir. Resimlerdeki bu bölünmezlik, bölünemezlik halini, bu atom halini sağlayan şeyin iki biçiminden söz etmek gerekir. İlki, Dino’nun sanatının bir ırası olarak ortaya çıkar; atom hali, resmin tek çizgiyle tamamlanmış olmasından kaynaklanır. Buna, tümel çizgi diyelim. İkinci unsur ise, Dino’nun dünya ve gerçeklik algısıyla ilgilidir. Bu desenlerde, bir mekân, bir fon mevcut değildir. Başka bir deyişle, Dino, resimlerde dile geleni çizerken, mekânı ve arka plandaki fonu devre dışı, resim dışı, yani gerçeklik dışı bırakarak algılamaktadır. Öyle ki Seyran destanının resimleri, ilgili mekânı ile fondan kesilip alınmış gibidir. Figürlerin hareket ve devinim halinde görülmesini veya resmedilmesini sağlayan olanak da buradan kaynaklanır. Çünkü statikliği, hareketsizliği, durmuş öyle kalmış olmayı sağlayan mekânın doğasıdır. Mekân ve gerideki fon, şimdi-olanın değil, geçmiş-

olanın zeminidir. Şimdi-olan, ancak devinimde görünüşe gelir; devinim, zaman içeren harekettir.

Dino'nun bu resimlerindeki söz konusu ayırıcı özelliğin oluşumunda, metnin etkileyici bir rolünden de söz etmek gerekebilir. Ya da şöyle söylemek belki daha doğru; Seyran Destanı'nın metni ile resimleri arasında bir ortak noktadan, bir benzerlikten söz etmek gerekir ise, bu, metnin kendisinin de, sözünü ettiğim bu mekân ve mekânın gerisindeki olası fonu içermiyor oluşudur.

*

Ancak, yukarıda Dino'nun bu resimleriyle ilgili yaptığım analiz, metinde söz konusu olan aynı özellik için bir açıklama getirmez. Gülten Akin'ın, 70'li yıllarda toplumcu gerçekçi şiir anlayışı içinde yer aldığını ve Seyran Destanı'nın da bu poetika çerçevesinde yazıldığını göz ardı edemeyiz. Dino, mekân ve mekânın gerisindeki fonu göz ardı edebilir ama Akin göz ardı edemez. Kaldı ki böyle bir niyeti de yoktur; nitekim destana yazdığı önsözde, yeni bir gerçeklik durumunun ortaya çıktığına ve destanın bu yeni gerçeklik durumunu dile getirdiğine vurgu yapmaktadır. Dolayısıyla, metinde mekân yok ise, konu nesnesi edinilen gerçeklikte bir mekân olmadığı için olsa gerektir. [Bu ne demek?]

Seyran Destanı, bir devinin destanıdır, bir mekân duygusunun değil. Gülten Akin, destana yazdığı önsözün bir yerinde, destanın temel meselesini tanımlamaya çalışırken, "Anadolu halkının tümüyle ayakta olduğu bir dönem" ifadesini kullanır. Burada "tümüyle ayakta olduğu" ifadesinin altını özellikle çizerim. Ama bununla kastettiğimiz ne?

Kuşkusuz soruların yanıtına geleceğim ama nesnemizi gözden yitirmememiz gerekmekte. Problem nesnemiz,

destanın kendisi değil, destanın resimleridir, bu resimler ile metin arasındaki, yani sanat türleri arasındaki içerik benzerliğinin ne olduğu ile bu neliğin nasıl olanaklı olduğudur. Bu bağlamda da temel sorudur: Hangi tarihsel durum, şair ile ressamın ortak bir düzlemde buluşmasına yol açmıştır? [Sadece şair ile ressam mı? Başka kişiler de söz konusudur.]

Gülten Akin, Seyran Destanı'na yazdığı önsöz yazısında, destanın problem edildiği gerçekliği şöyle betimler:

"1940'lardan bu yana, göç nedenleri oldukça değişmiş de olsa, yoğunluğu artarak süren yeni bir göç dönemini yaşıyoruz. (...) Ata yurdundan, baba ocağından ırılacak kadar gözüpek, diri, atak olanlar, sular gibi yürümüşler, tarihimizdeki kaleler, palankalar yerine, gecekondu kurmuşlardır. Çevirmişler koca kentlerimizi gecekondularıyla, korunmuş, barınmışlardır. Kentlerin eski oturanlarının yakınmaları, bu kıyılardan doğru iri iri soluyan dev için, bir karıncanın soluğu gibi gelmektedir artık. Türkiye'nin toplumsal gelişmesi, ekonomik sıçraması, demokratikleşmesi, bu devin ellerindedir. Ve dev, ellerinin bilincindedir."

Gülten Akin, destanına konu nesnesi edildiği bu gerçekliğin ne olduğunu aslında tanımlayamamaktadır. Bir yandan, 40'lı yıllardan süregelen göç meselesine, ata yurduna, baba ocağına dikkat çekmekte, diğer yandan koca kentlerin gecekonduyla çevrilmesinden söz etmekte, ama bir türlü tanımlayamamaktadır. Nitekim neticede "dev" olarak nitelendirip çıkacaktır işin içinden. "Dev" kavramı, çapı, uzamı, niyetleri, iştahı bakımından belirsiz olanı dile getiren bir kavramdır. Buna pretiko-inerte diyelim. [Bu kavramı, Türkiye'deki fikir ortamında sanırım ilk defa Ulus Baker telaffuz etmişti.]

Gülten Akın, önsözde, yaşanmakta olan pretiko-inerte'yi bir anlam bağlamına oturtmaya çalışmaktadır. Pratiko-inerte, Jean-Paul Sartre'in bir kavramıdır ve "öznenin belli bir tümel algı veya belli bir tasarımdan hareketle tanımlayamadığı, bir tanımlanamaz olan ile karşı karşıya geldiği bir durumu[nu]" (Felsefi Şiir, s.198, YKY, 2007) dile getirir. Akın, bu belirsiz maddeyi anlamlandırmak için, "Celali İsyancıları" olgusuna, "büyük kaçgunluk" kavramına başvurur. Tarihsel bir bağlama oturarak onun adına söz alır ama tanımlayamaz.

O halde temel sorumuz, şair ile ressamı ortak bir zeminde buluşturan bu tanımlanamamış-gerçekliğin, pretiko-inerte'nin ne olduğudur.

*

Gülten Akın, söz konusu önsözde, "Seyran"ın, "Büyük Halk Destanı"nın bir 'girişi' sayılması gerektiğini dile getirir; ama Seyran'ın resimlerinden, resimlendirilişinden pek söz etmez.

Seyran'ın yayınlanışı vesilesiyle kendisiyle yapılan söyleşilerde de bu konunun üzerinde durulmamıştır. Kitabın kapığında "Resimler: Abidin Dino" ifadesi yer alır. İfadenin, "resimleyen" veya "resimleştiren" biçiminde değil de "resimler" olarak dile getirilmesi, bu resimlerin, Seyran Destanı için özel olarak çizilmiş resimlerden çok, Dino'nun koleksiyonundan 'seçilmiş' resimler olabileceği izlenimine veya yorumuna kapı aralar.

Seyran Destanı'na ilişkin desenlerin çizilmesi vesilesiyle, Gülten Akın ile Abidin Dino'nun mektuplaşmaları ve bu mektupların bugün gün yüzüne çıkmış olması, bu kapıyı kapatmaktadır. Başka bir deyişle bu konu ilk defa, mektupların ve resimlerin toplu olarak yayınlanışı sırasında, şimdi gündeme gelmektedir.

Gülten Akın ile Abidin Dino arasında-

ki mektuplaşma, 1979'un Şubat ayı ile 1980'in Ocak ayı arasında gerçekleşir. Toplamda dokuz mektup vardır. Bunlardan üçü Gülten Akın'a, altısı ise Abidin Dino'ya aittir. İlk mektubu 12 Şubat 1979'da Gülten Akın yazar. Abidin Dino, Akın'ın ilk mektubuna 12 Mayıs 1979 tarihli mektubu ile yanıt verir. Gülten Akın'ın, 16 Mayıs 1979 tarihli ikinci mektubu, Dino'nun ilk mektubuna yanıt niteliğindedir. Abidin Dino, 16 Ağustos 1979'da ikinci mektubunu yazar; Gülten Akın'ın üçüncü mektubu, Dino'nun bu ikinci mektubuna yanıt niteliğindedir. Dino'nun sonraki mektupları, bir yazışmadan çok, sanatçının heyecanını, samimiyetini ve sanatsal girişimciliğini anlamamız bakımından çok önemlidir.

Gülten Akın, "Sayın Usta" hitabıyla başladığı 12 Şubat 1979 tarihli ilk mektubunun girişinde "Seyran"ı şöyle tanımlıyor, tanıtıyor:

"Bu, size sunduğum destan, 'Seyran'ın destanıdır. Seyran, Ankara'nın bir gecekondu bölgesi. Destanımız Seyran'sa, simgesel olarak büyük kentlere göçüp konduklarını kuran ve yerleşen halkın destanı."

Bu ilk mektup, kuşkusuz şiir tarihi bakımından göz ardı edilemeyecek poetik bir belge niteliğinde, özellikle Seyran Destanı'nın, yayınlanan nüshasıyla tasarlanan/yazılan nüshasının aynı nüsha olmadığını dile getirmesi bakımından. Ama bu mesele, bu yazının konusu değil. Bu yazı bakımından bu mektubun önemi, Akın'ın, Abidin Dino'dan, Seyran Destanı'nı "resimlemesini" isteme biçiminde:

"Biliyor muzunuz sayın Dino, bu parçaları yazarken, hep sizin resimleyeceğinizi düşledim. Her parçanın resmi gözümün önünde canlandı. Resminizi biliyorum.

Ama öyle bir özlem olarak kaldı dün akşam dek. Destan Cem yayınevince dizgiye verildi.

Erdal Öz Ankara'ya gelmişti. Dün akşam bizim evde anlatıverdim ona da özlemimi. Hemen destanın bir örneğini size göndermemi önerdi. Çok da üsteledi. Çekingenliğim kırıldı.

İşte elinizde. Onu resimleyecek misiniz? (...)

Bu cesaretimi biraz da sizden aldım. İyi ozan olduğumu söylediniz. Yaşadıkça sizi doğrulamaya çalışacağım.

Derin saygılarımla.”

Ancak, Abidin Dino'dan yanıt, neredeyse üç ay sonra gelecektir. O üç ayı, Gülten Akin nasıl geçirdi acaba? Çünkü mektubunda, metnin yayınevine teslim edildiğinden, yayınevinin de metni dizgiye verdiğinden bahsetmektedir. Abidin Dino'un yanıtı, 12 Mayıs 1979 tarihli mektuptadır. Mektup inanılmaz derecede sıcak ve âdeta polisiye bir durumu aktarır niteliktedir. Gülten Akin, destanı resimlemesini dile getirdiği mektubu ayrı bir zarfa koyarak, bu zarfı, destanın müsveddelerinin yer aldığı zarfın içinde yollamıştır. Ama bu mektup, Dino'nun gözünden kaçmış ve neredeyse üç ay sonra, “atmadığı” bu “iri zarfın” içine nedense tekrar baktığında fark etmiştir. Şöyle yazmaktadır Abidin Dino:

“Sevgili Gülten

Demın yerın dibine geçtim, utancım-dan kanter içindeyim.

Şubatta gönderdiğiniz iri zarfı alır almaz içinden destanı çıkarmış, onu ‘seyran’ eylemiştim. Yerın dibine geçtim, diyorum çünkü atmadığım zarfın içinde demin gözünden kaçmış bir mektubunuzu buldum!

Ama şimdi buldum ve bilmek istiyorum, geç mi kaldım? Kitabı resimlemek hâlâ olası mı?

(...)

Her ne ise bana tez şunu bildirin, geç mi kaldım, kitap basıldı mı?

Çıkmadıysa, onu resimlemek ne sevinç!

Sevinç ve onur. Bu kitapta sizinle yan yana bulunmak kadar hiç bişey sevindiremez beni.”

Abidin Dino'nun, ilk mektubundan üç ay sonra kaleme aldığı ikinci mektubu ise, 16 Ağustos 1979 tarihli. Bu mektupta, Dino'nun Seyran Destanı'yla ilgili çalışmasının ilk bilgileri yer alır. “Birçok denemenin içinden seçtiğimiz resimler 44'ü buldu. Sanırım içlerinde işe yarar olanlar var, kitaba kaç tanesi girecekse, siz karar verirsiniz artık” diye yazmaktadır Dino. Bu önemli bir bilgidir çünkü bilindiği gibi Seyran Destanı'nda on altı resim yer almaktadır. Burada dile getirilen bir diğer önemli ayrıntı ise, Abidin Dino'nun, destana hangi resimlerin konulması hususunu Gülten Akin'a bırakmış olmasıdır.

Gülten Akin'ın Dino'nun ikinci mektubuna yanıt verdiği üçüncü ve elimizdeki son mektubu, kuşkusuz şairin biyografisi bakımından çok önemli bir belge niteliğinde. Gülten Akin'ın, özel hayatına ilişkin, kendi kalemıyla dile getirdiği bilgiyle, sanırım ilk defa bu mektupta karşılaşırız. Bu yazının konu nesnesi bakımından bu mektubun önemi ise, Dino'nun mektubunda sözünü ettiği resimlerin miktarını tekrar etmesi. Şöyle: “Göndereceğinizi söylediyiniz o 44 resmi sabırsızlıkla bekliyorum.”

4 Eylül 1979 tarihli üçüncü mektubunda, Dino, resimleri göndermek üzere olduğundan bahsediyor. Ama Dino'nun bu üçüncü mektubun da kuşkusuz biyografik bir önemi var; Gülten Akin'ın üçüncü mektubuna doğrudan kişisel bir yanıt olma özelliğini taşıyor.

Dino'nun, 19 Ekim 1979 tarihli dördüncü mektubu “Resimlerimi alınca yazdığım

nız satırlar beni öylesine mutlandırdı ki!” cümlesiyle açılıyor. Buradan, resimlerin Gülten Akın’a 1979’un Eylül ile Ekim aralığında gönderildiği, Akın’a da bu aralıkta ulaştığı sonucunu çıkarabiliriz. Dolayısıyla, resimler, kitabın baskısına ucu ucuna yetişmiş görünüyor. Bilindiği gibi Seyran Destanı’nın ilk baskısı Cem Yayınevi tarafından yapılır ve kitabın künyesine baskı tarihi “1979” olarak düşülmüştür. Ama belki de daha önemlisi, Dino’nun bu dördüncü mektubunun, Gülten Akın’ın, ortaya çıkmamış ya da kayıp bir dördüncü mektubundan daha söz ediyor oluşudur.

Abidin Dino’nun, 24 Ocak 1980 tarihli beşinci mektuptan ise, kitabın yayınlanmış olduğunu ve Dino’ya ulaştığını anlıyoruz. Eşe dosta verilmek üzere birkaç kitap daha istiyor Dino. Abidin Dino’nun, 24 Şubat 1980 tarihli altıncı mektubu, etkileyici bir final niteliğinde. Çarpıcı bir sıcaklık ve tarihsel bir detay içeriyor. Bu altıncı mektubun, sanırım en dokunaklı ve artık en hüzünlü mektup olduğunu da belirtmek gerekir. Bu mektuptan, öncelikle Gülten Akın’ın [ortaya çıkmamış veya kayıp] bir mektubu daha olduğunu anlıyoruz. Abidin Dino’nun sıcaklığı daha hitap ifadesinde gözleri dolduruyor: “Gülten bacım”.

Mektubun ana gövdesini alıntılamanın gerekecek.

“Gülten bacım,

Bu sabah mektubunuzu aldım, elbette sergilersiniz resimleri dilediğiniz yerde. Resimler zaten sizin. Daha önce gönderdiğiniz üç kitaba çok teşekkür ederim, değerini bilecek dostlara armağan ettim bile, çok sevindiler.

Demin ‘Sürü’ filmini seyrettik bizim mahallede. Saat 3’te dopdoluydu gösteri yeri. Epeyce ‘Seyran’ eyledik, ‘Seyranı’ bulduk yer yer, yüreğimiz yatışmadı daha, Güzin benden beter.”

İlk cümleden anladığımıza göre, Gülten Akın, bu resimleri sergileyip sergileyemeyeceğini Abidin Dino’ya sormuş. Dino, “elbette sergilersiniz resimleri dilediğiniz yerde” diye yanıt vermiş; dahası “Resimler zaten sizin” diyor. Bu son ifade, sanırım dünyanın komün çağından kalmış bir ifadedir.

*

Tarihsel detaya gelince..

Girizgâhta bıraktığım ana soruya şimdi dönebilirim. Kuşkusuz irdelemeye problemi hatırlatarak başlamak gerekir; şair ile ressamı ortak bir zeminde buluşturan tanımlanamamış-gerçekliğin, yani pretiko-inerte’nin ne olduğunu sormuştuk. Bir hatırlatma daha: Buradaki asıl konumuz metin değil, metnin ilgili resimler; metne değinmemizin nedeni, metnin doğasını tanımlamak değil, bu resimlerin içerdiği doğanın seçikleştirilmesi ve seçikleştirildiği ölçüde tanımlanması. Seyran destanı resimlerinde figürlerin bir mekânda yer almadığını ve bu figürlerin gerisinde bir fon bulunmadığını, figürlerin sanki içinde bulundukları gerçeklikten kesilerek alındığını söyledim. Açıklamamız gereken, bu yargılarda dile getirilmek istenenin ne olduğudur.

Abidin Dino’nun Seyran destanı resimlerinin, Ara Güler’in İstanbul fotoğraflarıyla, özellikle 50’li, 60’lı, 70’li yılların İstanbul’undan işçilerin, gündelik hayatın fotoğraflarıyla karşılaştırmalı bir okuması, bilgisel bakımdan değerli ayrımlar verebilir. Belirtmem gerekir; niyetim ne sanatlar arası bir kıyaslamadır, ne de sanatçılar arası bir kıyaslama; ne resim ile fotoğraf arasında bir karşılaştırma, ne de Abidin Dino ile Ara Güler arasında bir karşılaştırma. Niyetim Ankara ile İstanbul arasında bir kıyaslamadır; ama bu kıyaslama, Ankara’nın neliğini anlamak içindir, bir denklik kurmak için değil.

Seyran Destanı, Ankara'da olup biten bir durumu, ama Anadolu'dan Ankara'ya doğru yaşanan bir 'göç' durumunu konu edinen bir destandır; dolayısıyla Abidin Dino'nun resimleri de, Ankara'ya doğru göç etmekte olan bu Anadolu insanı figürünü resim düzleminde dile getirir. Ara Güler'in fotoğraflarındaki figürler ise, İstanbul figürleridir. Yoksulluk görüntüleri bakımından, resimlerin dile getirdiği figürler ile fotoğrafların dile getirdiği figürler arasında bir benzerlik söz konusudur. Fakat figürlerin içinde bulundukları mekân, bu mekânın gerisindeki fon ve figürlerin ruh halleri, Dino'nun resimlerindeki figürlerin içinde bulundukları söz konusu durumdan oldukça farklıdır. Güler'in fotoğraflarındaki figürler, bir sakinlik, bir olağanlılık halindedirler. Dino'nun resimlerindeki figürler ise, olağanüstü hal ve durum içinde, sürekli kaygı verici bir devinim içindedirler. Sanki kaçırmamaları gereken o şeyi, varolmalarının devamı bakımından kaçırmamaları gerekmektedir. Güler'in figürleri de yoksulluk ve işsizlik içindedirler ama bu figürlerin gerisinde, fonda, orada duran, yıkılmış ve yıkılmakta olan bir medeniyetin, Osmanlı medeniyet ve kültürünün izleri vardır. Figürler ya Sultanahmet Camii mekânındadır ya da fonda bir yerde Galata Kulesi, Ayasofya ya da tarihi bir çeşme mevcuttur. Bu bağlamda Ara Güler, eski dünya kültürünün, yıkılmış bir medeniyetin, Osmanlı dekadanının, Nâzım Hikmet'in dizesiyle söylersek "gitmekte olanın" bir sanatçısıdır.

Abidin Dino'nun Seyran destanı resimlerine tam da bu noktadan hareketle bakmamız gerekir. Dino'nu bu resimlerinin en belirgin özelliği, tam da bu anda ortaya çıkmaktadır; figürlerin içinde bulunduğu durumun gerisinde, fonda veya kenarda ne bir yapıdan ne de bir medeniyetin izinden söz etmek mümkün

değildir. Ankara'da veya İç Anadolu'da Osmanlı medeniyetinin en küçük bir izine bile rastlanmaz. Buralarda Osmanlıya dair bir hatıra söz konusu ise, bu hatıra onun zulmüne ilişkindir. Seyran'ın, tam da bu ayrımı, bir medeniyet eksikliği ayrımını dile getiren bir destan olduğunu gözden yitirmeyelim. Medeniyetsizlik değil, medeniyet yokluğu durumu diyelim buna. Abidin Dino'nun Seyran destanı resimleri, medeniyet yokluğunun resimleridir. Abidin Dino, Seyran destanı resimleriyle, 70'lerdeki söz konusu göç ve gecekondulaşma sürecinin sanatçısıdır. Bu resimlerin birinde, bir figürü, gecekondusunun çatısına çivi çakarken görürüz.

Yukarıda resimlerin içeriğinin oluşumunda, metnin verdiği ilham olanağından söz ettim. Seyran Destanı, tam da bu sözünü ettiğim medeniyet yokluğu durumunun destanıdır. Metinden bir örnek:

"Seydali
Orda dağların derelerinin
Köy yollarının koynuna
Eski bir bildik gibi sokuldu
Dörtköşe bir toprak parçasını
Çizip ayırdı kendine
Oturdu bekledi bütün gece
Beklediler sonraki geceler
Bir duvar ördü bir çivi
Çaktılar bir kapı açtılar
Bir pencere
Ördüler bir duvar yine bir pencere
Bir çatı çattılar
Uzakta soluyan başkenti duyduklar"

"Bir duvar ördü bir çivi/ Çaktılar bir kapı açtılar/ Bir pencere/ Ördüler bir duvar yine bir pencere/ Bir çatı çattılar" dizelerini tekrar etmeye gerek var mı?

Her insanın içinde barınacağı bir evinin olması meselesi, bir medeniyet me-

selesi değil midir? Ve o barınağın da, herkesin kendi barınağını yapması biçiminde değil, ancak o işte usta ve uzman olmuş kişilerce, o işin güvenlik koşullarında yapılması gerektiği meselesi, bir medeniyet bilinci değil midir? Resimler de, destan da, tam olarak bu duruma odaklanmıştır. Bu resimlerin figürleri, bir medeniyet yokluğu durumunda olduğu için, bir mekânda değil ve arka planda bir fon yok.

*

Altıncı mektuptaki tarihsel detaya gelince...

Abidin Dino, altıncı mektubun bir yerinde, "Demin 'Sürü' filmini seyrettik bizim mahallede. Saat 3'te dopdoluydu gösteri yeri. Epeyce 'Seyran' eyledik, 'Seyranı' bulduk yer yer, yüreğimiz yatışmadı daha, Güzin benden beter" diyor. Sürü filmi, tarihsel bakımdan bir rastlantı durumunu değil, bir determine durumunu dile getirmekte. Sürü filmi üzerinde, kısaca durmak gerekir ise, bu filmi, Ömer Lütfi Akad'ın, bir İstanbul üçlemesi olan Gelin, Düğün ve Diyet filmleriyle karşılaştırmalı olarak okumak gerekir. Bu bakımdan, Akad, Güler'le aynı safta yer alırken, Yılmaz Güney, Dino ve Akın ile aynı düzlemde yer alır.

70'lerin son çeyreğinde, birbirinden farklı üç türde ürün veren birbirinden bağımsız üç sanatçı, Gülten Akın, Yılmaz Güney ve Abidin Dino bir konuda, medeniyet yokluğu konusunda aynı noktada buluşurlar ve kendi yaratıcılıklarının başyapıtlarında bir araya gelirler; ama birbirinden bağımsız deneyimlerinin bir sonucu olarak.

*

Yazıyı bağlarken, Abidin Dino'nun 24 Şubat 1980 tarihli altıncı mektubuna tekrar dönmek istiyorum. Bu mektubunda,

Abidin Dino, Gülten Akın'ın, kayıp mektubunda dile getirdiği, resimlerin sergilenmesi hususundaki sorusu üzerine, "elbette sergilersiniz resimleri dilediğiniz yerde. Resimler zaten sizin" dediğini alıntılamıştım.

Abidin Dino'nun, Seyran Destanı için çizdiği [mektuplarda "44 resim" ifadesi geçse de, ortaya çıkan 39 resimdir] desenler şimdi ilk defa [Galeri Nev'de - Ankara'da] sergileniyor. Bu serginin ayırıcı özelliği, bu resimlerin ilk defa sergilenmesinin yanında, kitapta yayınlanan on altı resim dışındaki yirmi üç resmin, ilk defa gün yüzüne çıkarılıyor oluşundadır.

Sayın Usta ,

Bu , size sunduğum destan, "Seyran " in destanıdır. Seyran Ankara'nın bir gecekondu bölgesi. Destanımız Seyran'sa, simgesel olarak Ankara büyük kentlere göçüp kondularını kuran ve yerleşen halkın destanı.

Elinizdeki örnekte bulunmayan önsözde belirtmiştim, 1940 lar-
dan buyana gittikçe artan yoğunlukta, doğudan, iç Anadolu'dan , Karade-
nizden büyük kentlere göçüyor halkımız. Bu göç, tarihimize Celâli İsyan-
ları dönemindeki "Büyük Kaçgunluk " dan buyana görülen en büyük göç.

Seyran , yazılmaya başlanan " Büyük Halk Destanı " nın birinci parçası. İki bölümden oluştu bu parça. Birinci bölümde, göç edenler ken-
di köylerinde, kentlerinde, kendi coğrafyaları tarihleri içinde verilmey-
e çalışılıyor . Kuşlarla simgelenen bir aradan sonra ikinci bölüme ge-
çiliyor. O bölüm, gecekonduyardaki yaşam kesitlerinden oluşuyor. Yazılan
lar size gönderdiğim kadar değil. Ancak, bu sıkı dönem gözünüze alınarak
ince elendi, ayıklandı. Bu ayıklama son iki şiirin de çıkarılmasıyla
noktalanınca, (Yayınevinde ilgilenen Erdal Öz arkadaşımın sevgiyle
saygıyla yaptığı önerilerle) bütünlük zedelendi biraz. Ama dediğim gi-
bi, bu destan bir giriştir, asıl büyük destana. Yaşadıkça yazılacak,
her şey yazılacak.

Biliyor musunuz sayın Dine, bu parçaları yazarken, hep sizin
resimleyeceğinizi düşledim. Her parçanın resmi gözümün önünde canlandı.
Resminizi biliyorum. Kendi imgelerimi, sizin çizgilerinizle canlandırdım
anlığında. Ama öyle bir özlem olarak kaldı dün akşamadek. Destan
Cem yayınevinde dizgiye verildi.

Erdal Öz Ankara'ya gelmişti. Dün akşam bizim evde anla-
tımverdim ona da özlemimi. Hemen destanın bir örneğini size göndermemi
önerdi. Çok da üstelendi. Çekingenliğim kırıldı.

İşte elinizde. Onu resimleyecek misiniz ?

İlk örnek basımevinde. Bu ikinci örneği göndermek zorunda
kaldığım için beni bağışlamanızı diliyorum.

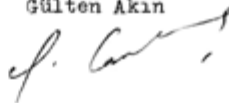
Destanın baskısı durdurulacak. Mevsim sonu yaklaşıyor. Be-
nim bu zamansız dileğimin kısa sürede karşılanması olanağı var mı ? Siz-
den hemen yanıt bekleyebilir miyim ? Parçaların tümünü ya da bazılarını
resimlerseniz onları destanla birlikte Cem yayınevine, ya da Arkadaş
kitaplar yöneticisi Erdal Öz'e gönderir misiniz ? Çok şey istiyorum,
biliyorum, hem de dar zamanda. Bu cesareti biraz da sizden aldım. İyi
ozan olduğumu söylediniz. Yaşadıkça sizi doğrulamaya çalışacağım.

Derin saygılarımla.

Not : Sayın güzün Dine hocama kitaplarımı yollamıştım. Aldılar mı ?
saygılarımı iletir misiniz ?

Gülten Akın

Bağlar cad. 114/8
Seyranbağları-Ankara

LONGCHAMP
CONCOURS HIPPIQUE
INTERNATIONAL
PARADE DU CHEVAL
10-15-79
PARIS 14

Seyran Fikri Aker
Bağlar cad. 114/8

Seyranbaglan

ANKARA

TURQUIE

12 Mayıs 79

Sevgili Jüster

Demir yerin dibine gectim, tancarından
Kantar içindiyim.

Şabette gönderdiğini içi zarfı alır eliniz
içinde destane saklamış, onu "seyran"
söylendiren. Yerin dibine gectim, diyorum,
çünkü atladığım zarfın içinde de bir
gözünden Kasmış - nasıl da Kasmış -
bir mektubunuz buldum!

Ama şimdi buldum ve bilmek
istiyorum, geç mi kaldın? Kitabı
resimlemek hatâ olar mı?

Bos yetti gayre, resimci takime sersen
olar, biliyoruz, fakat bakadın da olma!
Utararak, birbiri Koz için dileyecek.
beni bağışlanmıya diliyorum.

Bos zarfın içinde bos Kâhat mı
sagırttı beni, yoksa destane Kuma
accesi mi? Peki öyle ise aylarca
sıra nasıl atıl ettim de zarfın
içine latakacak oldum?

Her ne işe bana tez şunu bildirin,
şimdi Kaldın, Ritef başladı mı?

Çekmediyse, onu resimlemek ne seviye,
Seviye ne olur. Bu Kitapta sizinle
yanyana bulunmak kadar hiç birşey
sevindirmez beni.

Son günlerde Jüze ile bir şiirinizi
sevimeye çalıştık. Zaten haft
Üniversitede Çağdaş Türk Edebiyatı dersinde
öğrencilerle şiiriniz üzerinde çalışılacak
Jüze o kadar canlanmak istiyor ki şiir.

Son kez sizinle İstanbul'da telefonlaştık
sizi bir Cumartesi günü aradım,
bulamadım, oradan sonra da çok geçmeden
Paris'e döndüm ... Saklamış
aynayı duruyoruz bütün dostlarla.

Dostlara döndüm, bana şabuk dönüş
yazın, galiba 23 resim gerek Kitba,
öyle hesabettim ... Yâni bir aylık
zaman, bir aylık bir şiir ...

12 Mayıs 79

Sevgili Gülten

Demin yerin dibine geçtim, utancımdan Kanter içindeyim.

Şubatta gönderdiğiniz iri zarfı alır almaz içinden destanı çıkarmış, onu “seyran” eylemiştim. Yerin dibine geçtim, diyorum çünkü atmadığım zarfın içinde demin gözümünden Kaçmış -nasıl da Kaçmış- bir mektubunuzu buldum!

Ama şimdi buldum ve bilmek istiyorum, geç mi kaldım? Kitabı resimlemek hâlâ olası mı?

Boş yetti gayrı, resimci takımı sersem olur, biliyoruz, fakat bu kadarı da olmaz! Utanarak, binbir Kez özür dileyerek beni bağışlamanızı diliyorum.

Boş zarfın içinde boz Kâhat mı şaşırttı beni, yoksa destanı okuma acelesi mi? Peki öyle ise aylarca sonra nasıl akıl ettim de zarfın içine bakacak oldum?

[Arka sayfa]

Her ne ise bana tez şunu bildirin, geç mi Kaldım, Kitap basıldı mı?

Çıkmadıysa, onu resimlemek ne sevinç!

Sevinç ve onur. Bir Kitapta sizinle yan yana bulunmak Kadar hiç bişey sevindiremez beni.

Son günlerde Güzinle bir şiirinizi çevirmeğe çalıştık. GeleceK hafta Üniversitede Çağdaş Türk Edebiyatı dersinde öğrencilerle şiiriniz üzerinde çalışılacaK.

Güzin o kadar tanımak istiyor Ki sizi.

Son Kez sizinle İstanbulda telefonlaşmıştık, sizi bir Cumartesi günü aradım, bulamadım, ondan sonra da çok geçmeden Parise döndüm... Saklambaç oynayıp duruyoruz bütün dostlarla.

Destana dönelim, bana çabuk durumu yazın, galiba 23 resim gerek Kitaba, öyle hesabettim... Yâni bir aylık zaman, bir aylık boz çiz...

Güzin ve benden sizlere sevgiler

Abidin

16 Mayıs 1979

Ustam

Mektubunuz beni hem sevindirdi, hem üzdü . Sevindirdi , çünkü Seyran'ı resimleyeceğinizi müştuluyorsunuz. Üzdü , çünkü benim kusurum yüzünden üzüldünüz. Mektubu aynı zarfın içine koyarken, elinize destanla birlikte geçeceğini varsaymış , yitme, gecikme olasılığını ortadan kaldırdığımı sanmıştım.

Siz beni bağışlayın .

Kitap henüz basılmadı . Kâğıt yokluğunu bahane ederek oyalandık, Cem yayınevi, Erdal Öz ve ben . Aslında resimlerin haberini bekledik.

Sabahleyin telefon ettim yayınevine . Resimlerin bir ay sonra gelebileceğini söyledim.

Teşekkürlerimle saygılarımı kabul eder, Sayın Güzin Dino hocamıza da iletir misiniz .

Gülten Akın

AVION

Beyan Gültan Akın

Bağlar cad. 114/8

Sayranbağlar

ANKARA

TURQUIE

16 Ağustos 79

Sevgili Gültan Aken

Birçok denemenin içinden seçtiğini resimler
44'ü buldu. Sanırım içlerinde işe
yaran olanlar var, Kibrit Kaş tenesi
gibi değilse, hiç Karan verisiniçiz sanatçı.

Tegden göndermeyişi için nedeni, belki
su anda Ankara'da olmasının
düşüncesi? Tevakkülü olarak göndereceğini
resimlerini elinize varması, yetmemesi
gerek. Bana lütfen iki satır yazın,
ona göre bildiğiniz yere gönderirim,
resimleri sabırsız.

Çok geciktirmeye üzgünüm, sendiğim
1 Karan sabut beceremedim be çok
önemsediğim işi, başıslayan.

Sayran'ın Birinci Bölümüne
kayranın, kayranın Güçün ve ben.
İkinci Bölümde Hürkan Aşa
düşür.

Şiirlerinizde özelden genelle sığırın
ustalığına sahip derinlikler Güçüne.

İkinci bölümde, dediğiniz gibi mektubunuzda, klaneet şiirine aşık 1 kafe var.

Balki Kime parçade, örneğin "Günün Zelin Kazaft" de olduğu gibi, "Likkâ" aşulmames tam anlame ile.

Bir de yaman bir şiir olan "Tamelina" de, 2. Qinci diziden 28 nci dizeye kadar olan parça, belki biray 12 say bir selişti yaratıyor. Selişti gerisini anlayorum da, ingelerin cinsinden onun değilim.

Gövezdik ediyorum, sakin bana Rızmayın, suş Nâzında, hep Kestirirde destirmeleri, sanatçılar arasında tartışmaya, yaratmanın bir parçası sayarım.

Jüziile benim en büyük üzüntülerimin biri, Nâzın şiirlerinizi Kumadan yitmesi. Nasıl başuc çığır okuyacakta "Hünkâr Arz" ye 1 kafe 1 kafe dölasep!

Karşıla Karşıla Olarak, "hiKâyeti
asamak" sorusuna tertemiz bol bol.

Ressamlar için de söz konusu bir
zordur. Bir de bence tüm Türk
sanatı için varolan bir tehlike:
değersizlik. Bir araba lüf / kaldırı
bu söylediğini. Nâzım bile Kurtuluş
Kimi zaman bu kasırdan, bence.

Size resimleri gönderirken Kimi
teknik ayrıntıya da yazarsın.

Jüzin ve benden canla sevgiler
Ahli

Bana idarseniz Paris'e yazın,
Günayda çok kalıncayacağım.

16 Ağustos 79

Sevgili Gülten AKın

Birçok denemenin içinden seçtiğim resimler 44'ü buldu. Sanırım içlerinde işe yarar olanlar var, Kitaba Kaç tanesi girecekse, siz Karar verirsiniz artık.

Tezden göndermeyişimin nedeni, belki şu sırada AnKarada olmayışınız düşüncesi? Taahhütlü olarak göndereceğim resimlerin elinize varması, yitmemesi gerek. Bana lütfen iKi satır yazın, ona göre dilediğiniz yere gönderirim resimleri çabucaK.

ÇoK geciktiğime üzgünüm, sandığım Kadar çabuK beceremedim bu çoK önemsemiğim işi, başışlayın.

Seyran'ın Birinci Bölümüne hayranım, hayranız Güzin ve ben.

İkinci Bölümde Hünkâr Ana dehşet.

Şiirlerinizde özelden genele sıçrama ustalığına şaşır duruyoruz Güzinle.

2/

İkinci bölümde, dediğiniz gibi mektubunuzda, eklenecek şiirlere açık Kapı var.

Belki Kimi parçada, örneğin “Gümüş Gelin Kasapta” olduğu gibi, “ Hikâye” aşılmamış tam anlamı ile.

Bir de yaman bir şiir olan “ Temeline “ de, 20inci dizeden 28inci dizeye kadar olan parça, belki biraz Kolay bir çelişki yaratıyor. Çelişki gereğini anlıyorum da, imgelerin cinsinden emin değilim.

Gevezelik ediyorum, sakın bana Kızmayın, suç Nâzımda, hep KışKırtırdı
eleştirmeleri, sanatçılar arasında tartışmayı, yaratmanın bir parçası sayardı.

Güzinle benim en büyük üzüntülerimizden biri, Nâzımın şiirlerinizi okumadan
yitmesi. Nasıl bağıra çağıra okuyacaktı “Hünkâr Ana”yı Kapı Kapı dolaşıp!

3/

Karşı be Karşı olsak, “hikâyeyi aşmaK” sorununu tartışırdıK bol bol.

Ressamlar için de söz Konusu bir zorluk. Bir de bence tüm Türk sanatı için
varolan bir tehlike: duygusallık. Bir araba lâf Kaldırır bu söylediğim. Nâzım bile
Kurtulamadı Kimi zaman bu Kusurdan, bence.

Size resimleri gönderirKen Kimi teKnik ayrıntıyı da yazarım.

Güzin ve benden candan sevgiler.

Abidin

Bana isterseniz Parise yazın, güneyde çok kalmayacağız.

23. Ağustos 1914

Değerli usta.

Bu hafta önce Ankara'ya
döndüm. Birisi mektup. Sena
da ikincisi geldi.

Gönderceğini ziyade ettiğin
0 44 resmi satursuzlukla
beğliyorum. Yayınevini Cem,
yayınevi, biliyorsun. uyan
süreci ile ilgili kuraçadın. Resim
leri bana. Ankara adresine
gönderir misin? Artık yeni

yaşın döneminde kitap basılabileceğini
sanıyordum.

Ailece yavaş bir işin içinde
bulunduk. Örneğin ODTÜ öğrencisi Murat dokuz
aydır tutuklu. Ankara'ya onun
durusma için dönmüştüm. Burhan-
ya'da "Denetli Pitalar" adında
bir eser. Arkeri Sarı 146 m.
ile suçlu. Ölümünü istiyor.
22 yaşında. Yigit. Suç, pece kon-
du yapanlara yardım ederken
düşeni eleştirmek. Silâh taşımak.

Size bunları yazmadım. Ama,
siir üstüne bile konuşmak isteme-
mini, taktiklerinin nasıl aklı
yabıktığını:

Gece bu günler.

Mektuplar alınılarken söylet-
tilme, piirleri ve resimlere
alalıp gıdme umuduyca. 7 lere.

Günün Dine 400 amıza
ve size samsı sayar.

D.lerin emeğiniz samsıya kalın.

cf. lere

23 Ağustos 1979

Değerli usta,

Bir hafta önce Ankara'ya döndüm. Birinci mektup. Sonra da ikincisi geldi.

Göndereceğinizi söylediğiniz o 44 resmi sabırsızlıkla bekliyorum. Yayınevim 'Cem' yayınevi, biliyorsunuz. uzun süredir ilişki kuramadım. Resimleri bana, Ankara adresine gönderir misiniz?

[Arka sayfa]

Artık yeni yayın döneminde kitap basılır sanıyorum.

Ailece yoğun bir üzüntünün sıkıntının içindeyiz. Oğlumuz ODTÜ öğrencisi Murat dokuz aydır tutuklu. Ankara'ya onun duruşması için dönmüştüm. Burhaniye'de "Denetko" Sitesindeki evimde idim. Askeri Savcı 146 md ile suçluyor. Ölümünü istiyor. 22 yaşında. Yiğit. Suçu gecekondlu yapanlara yardım ederken düzeni eleştirmek. Silâh taşımak.

Size bunları yazmazdım. Ama şiir üstüne bile konuşmak istemememi, tatsızlığımı nasıl açıklayabilirim.

[Yeni sayfa]

Geçer bu günler.

Mektuplar dışındada söyleşebilme, şiirlere ve resimlere dalıp gitme umuduyla. İlerde.

Güzin Dino hocamıza ve size sonsuz saygı.

Dilerim emeğiniz sonsuza kalsın.

Gülten Akın

PAR AVION

Bayan Gülten Akın
Beyler cad. 114/8
Seyranbazarı
ANKARA

ISTANBUL

4 Eylül 79
Paris

Sargili Güller 4 Kim
Paris geldi gelmez resimleri
gönderiyorum.

Can içi çok uzatacak bana
haber verin, belki başka bir
şeyim bulurum.

Yazdıklarına çok iyildim...
piiriri de resim de yaya
Kaldığı alanlar, an'lar var.

Şu sırada Kitaplı ayalanmak
içinlerden gelmiyordur belki,
hiç sekinmeden bir getirmeye
Koyun ^{lepsi} resimlerle birlikte
sekar bir gün. Seken resimler
yüzünden zorlanmaya gelmeyin,
saati gelir, yayınlarız. Olmaz mı?

Balki yazme bekletmek daha dogru.
Guzule dudingizi paylastiyoruz,
icimiz gara . Durun hele,
Nazimlerin umutlanmak gerek.
Bu zarfi aldiginiza dair
iki satir yazarsang sevinirim .

Guzin ve bendes sagilar
Jit'i

4 Eylül 79
Paris

Sevgili Gülten AKın

Paris'e gelir gelmez resimleri gönderiyorum.

Can işi çok uzatacaKsa bana haber verin, belKi başKa bir çözüm bulurum.

Yazdıklarınıza çok üzüldüK... şiirin de resmin de yaya Kaldığı alanlar, an'lar var.

Şu sırada Kitapla oyalanmaK içinizden gelmiyordur belKi, hiç çeKinmeden bir çeKmeceye Koyun hepsini, resimlerle birliKte çıKar bir gün. SaKın resimler yüzünden zorlamaya gelmeyin, saati gelir, yayınlarınız. Olmaz mı?

[Arka sayfa]

BelKi yayını beKletmeK daha doğru.

Güzinle derdinizi paylaşıyoruz, içimiz yara. Durun hele, Nâzımleyin umutlanmaK gereK.

Bu zarfı aldığınıza dair iKi satır yazarsanız sevinirim.

Güzin ve benden sevgiler.

Abidin

renseignements
postaux par
téléphone :
280.67.89

PARTS 14

19-10-79

Gülten Aken
Bağlar cad. 114/8
Sıyranbağları
ANKARA
TURQUIE

19 Ekim 79
Paris

Saygılı Jüden Ağa

Resimlerimi slince yazdığınız
satırlar beni öylesine mutlandırdı ki!

Sözlünüz - inancın - bana yeni
bir huz verdi.

Gecen refer yazdığım gibi resimleri
bir hayli küçültmekten çekinmeyin,
hem de Klise masrafları bakımından
daha elverişli olur. Zarfa, Küçülttüğüm
resimlerimden bir örnek ekliyorum.

Aşağı size gönderdiğim resimler
boyunda, görüyorsanız ki pek bir
şey yitirmiyor.

Çok kitabevinde bir engel, bir
takıntı çıkarsa, bana lütfen bildirin,
belki bir çözüm öneririm size.

Jüziile - hele son günlerde -
piirlerinizden sek sek söz ediyoruz
birçok sadetle, bize sürekli,
sevinçler veriyorsunuz.

Harşeye Karşı yeni piirler var mı?

Sorgüler
Jit

19 EKim 79

Paris

Sevgili Gülden AKın,

Resimlerimi alınca yazdığınız satırlar beni öylesine mutlandırdı Ki!

Sözleriniz - inanın- bana yeni bir hız verdi.

Geçen sefer yazdığım gibi resimleri bir hayli Küçültmekten çekinmeyin, hem de Kış masrafları bakımından daha elverişli olur. Zarfa, Küçültülmüş resimlerden bir örnek ekliyorum.

Aslı size gönderdiğim resimler boyunda, görüyorsunuz Ki pek bir şey yitirmiyor.

Can Kitabevinde bir engel, bir takıntı çıkarsa, bana lütfen bildirin, belki bir çözüm öneririm size.

[Arka sayfa]

Güzinle - hele son günlerde- şiirlerinizden sık sık söz ediyoruz birçok nedenle, bize sürekli sevinçler veriyorsunuz.

Herşeye Karşı yeni şiirler var mı?

Sevgiler

Abidin

24.1.80

Saygılı Zülten Akın

Kitabınız dün akşam elime ulaştı.
Bildiyimi sandığım dizeleri ilk kez
görmüşcesine yeniden okuyup, yeniden
çarpıldım. Bu kitap Hızır gibi
yettiği, bu alaca karanlıkta, bu kez
Kıyamette... Nâzım'ın dediği gibi:
"Bir ateş Kütlesi düştü buğların ortasına"
Bu dize sanki Seyran için söylenmiş.

Susmamıza lüzum yok, Jüzi ve ben,
on zor günleri yaşadığınızda hep oğlari
düşünüyoruz, danbiteni gün be gün izliyoruz.

Seyran'la Komşuluk etmiş olmamızın on
büyük Kevancım artık!

Y. H. K.

Birkaç kitap daha göndermeniz mümkün mü?
(3-5)?

24.1.80

Sevgili Gülten AKın,

Kitabınız dün aKşam elime ulaştı.

Bildiğimi sandığım dizeleri ilK Kez görmüşçesine yeniden oKuyup, yeniden çarpıldım. Bu Kitap Hızır gibi yetiştı, bu alacaKaranlıKta, bu Kış Kıyamette... Nâzım'ın dediği gibi: “ Bir ateş Külçesi düştü buzların ortasına.”

Bu dize sanKi Seyran için söylenmiş.

Susmamıza baKmayın, Güzin ve ben, en zor günleri yaşadığınızda hep sizleri düşünüyörüz, olanbiteni gün begün izliyoruz.

Seyran da KomşuluK etmiş olmamız en büyüK Kıvancım artıK!

Abidin

BirKaç Kitap daha göndermeniz mümKün mü?

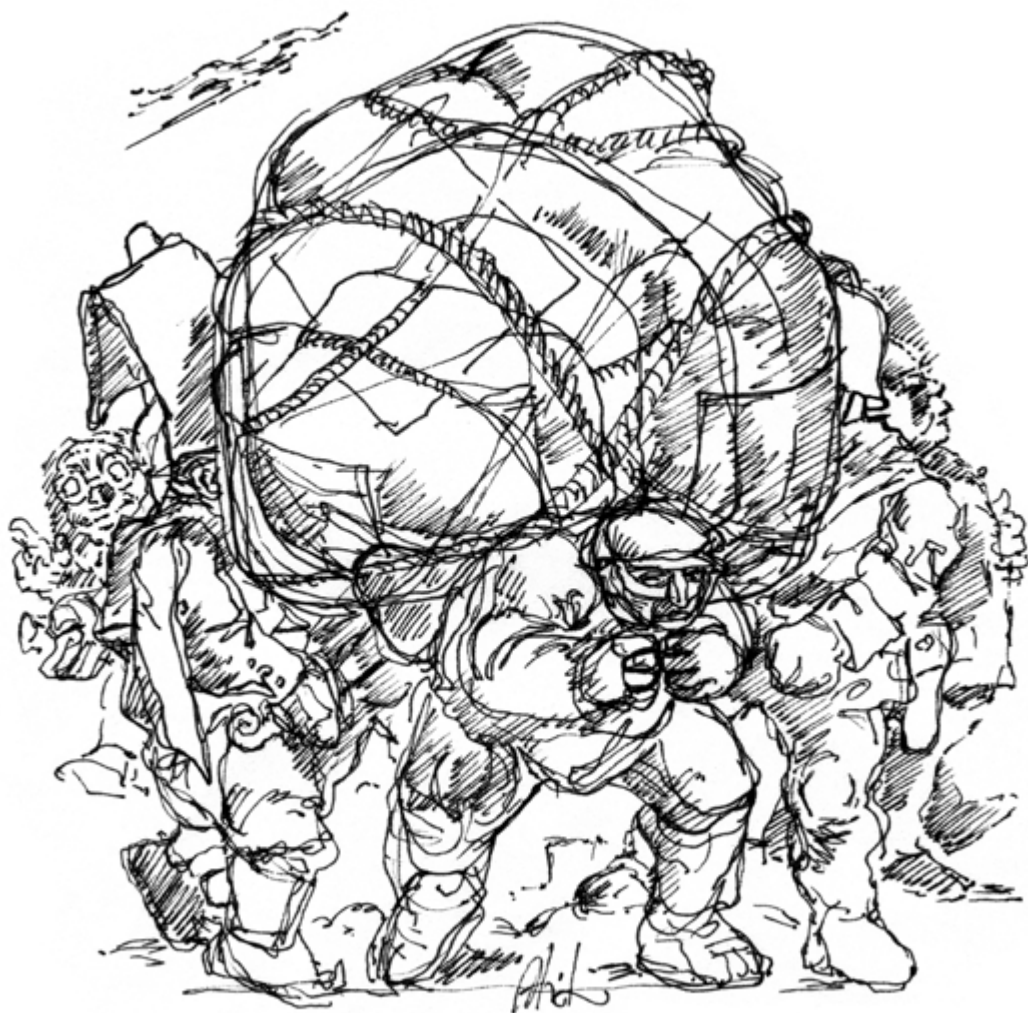
(3-5)?

Giulien Aker
Beylar cad. 114/8
Seğranbağlar

ANKARA
TURQUIE

29.2.80

Gülsen bacem

Bu sabah mektubunu aldım,
albette sevgilisinin resmini delediğini
yada. Resimden zaten anılır.

Daha önce gönderdiğini üç kışta
çok beğenmiştim, değerini bilince
dostlara armağan etmiş bile, çok
sevindiler.

Demin "Sürü" filmi sevgili
bizim mekâtle. Saat 3 te dop
doluydu gösteri yeri.

Epeyce
Seyran söyledik, "Seyran" bulduk
yer yer, yüreğimizi yatıştırdı da,
Güzin bendem later.

Bon halde halde resim yapıyorum,
önümüzdeki aylarda iki sergi var.

Sizleri düşünüyüp duruyorum.
Hoşca Kalın

Öykü

24.2.80

Gülten bacım,

Bu sabah mektubunuzu aldım, elbette sergilersiniz resimleri dilediğiniz yerde. Resimler zâten sizin.

Daha önce gönderdiğiniz üç Kitaba çok teşekkür ederim, değerini bilecek dostlara armağan ettim bile, çok sevindiler.

Demin “ Sürü” filmini seyrettiK bizim mahallede. Saat 3 te dop doluydu gösteri yeri. Epeyce “ Seyran” eylediK, “Seyranı” bulduK yer yer, yüreğimiz yatışmadı daha, Güzin benden beter.

Ben haldır haldır resim yapıyorum, önümüzdeKi aylarda iKi sergi var.

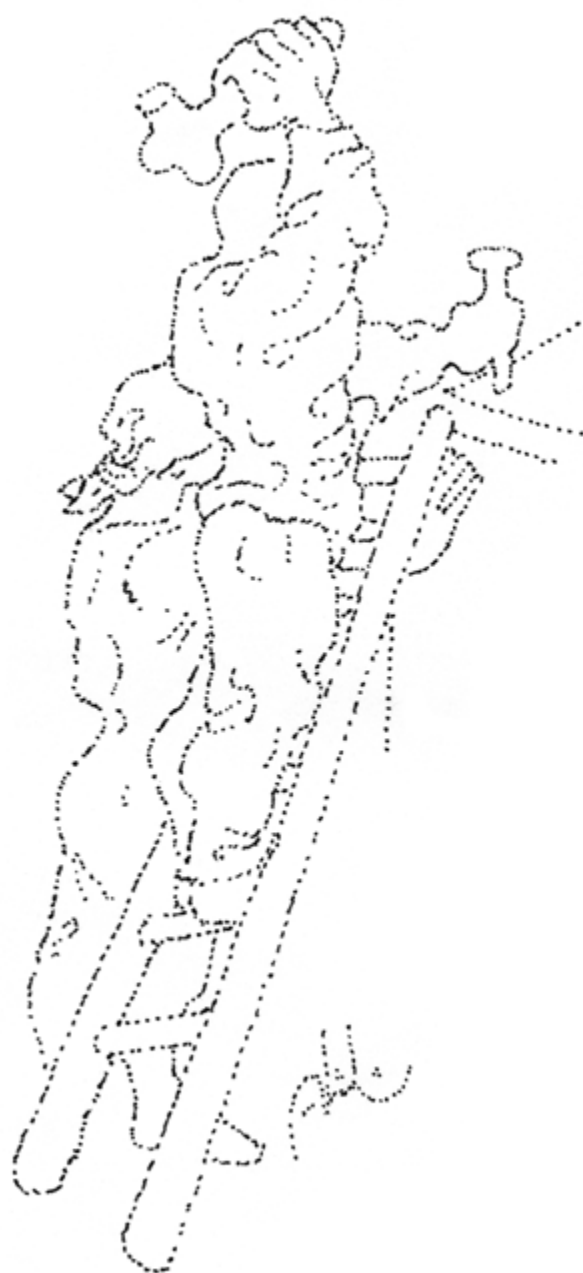
Sizleri düşünüp duruyoruz.

Hoşça Kalın

Abidin

Sagili Zülten Aken

Çalışıyorum, yakında biten

22.7.77

Galeri Nev'de Abidin Dino Sergileri

2 Mayıs 1984 – 31 Mayıs 1984

Abidin Dino, El

Galeri Nev, Ankara (ilk sergi)

9 Mayıs 1986 – 2 Haziran 1986

Abidin Dino, Bu Dünya

Galeri Nev, Ankara

23 Ekim 1987 – 16 Kasım 1987

Abidin Dino, Bu Dünya

Galeri Nev, İstanbul

29 Nisan 1988 – 16 Mayıs 1988

Abidin Dino, Yalınlar

Galeri Nev, Ankara

28 Mart 1990 – 2 Nisan 1990

Abidin Dino

10. Stockholm Sanat Fuarı

Galeri Nev

5 Ekim 1990 – 31 Ekim 1990

Abidin Dino, Çiçekleme

Galeri Nev, Ankara

2 Kasım 1990 – 2 Ocak 1991

Abidin Dino, Çiçekleme

Galeri Nev, İstanbul

12 Şubat 1993 – 1 Mart 1993

Abidin Dino, Ak la Ka ra

Galeri Nev, İstanbul

2 Nisan 1993 – 27 Nisan 1993

Abidin Dino, Ak la Ka ra

Galeri Nev, Ankara

15 Nisan 1994 – 3 Mayıs 1994

Abidin Dino, El - 10. Yıl Sergisi

Galeri Nev, Ankara

23 Eylül 1994 – 29 Eylül 1994

Abidin Dino, El

Galeri Nev, İstanbul

7 Aralık 1994 – 14 Aralık 1994

Abidin Dino, 1. Ölüm Yıldönümü,

İşkence Desenleri

Galeri Nev, Ankara / İstanbul

6 Aralık 1996 – 4 Ocak 1997

Abidin Dino, 3. Ölüm Yıldönümü-

Çize Çize

Galeri Nev, Ankara

12 Şubat 1999 – 2 Mart 1999

Abidin Dino, Kafalar

Galeri Nev, İstanbul

7 Ocak 2000 – 1 Şubat 2000

15. Yıl Sergileri

Beden/Ego, Gövde/Zihin, Nesne/Özne

Galeri Nev, Ankara

5 Mayıs 2000 – 6 Haziran 2000

15. Yıl Sergileri

Beden/Ego, Gövde/Zihin, Nesne/Özne

Galeri Nev, İstanbul

5 Aralık 2003 – 7 Ocak 2004

Abidin Dino, 10. Ölüm Yıldönümü

Anısına

Galeri Nev, Ankara

9 Ocak 2004 – 31 Ocak 2004

Abidin Dino, 10. Ölüm Yıldönümü

Anısına

Galeri Nev, İstanbul

28 Ekim 2005 – 23 Kasım 2005

Abidin Dino, Gerilla Desenleri

Galeri Nev, Ankara

11 Mayıs 2007 – 11 Eylül 2007

200. Sergi

Galeri Nev, Ankara

1 Kasım 2010 – 1 Aralık 2010

İleridekiler: İleri Koleksiyonu'ndan

Bir Seçki

Galeri Nev, Ankara

15 Mart 2012 – 6 Nisan 2012

Abidin Dino, Yüz Yıl, Yüz Desen:

Bekir Akbaş Koleksiyonu'ndan

Bir Seçki

Galeri Nev, Ankara

17 Aralık 2015 – 13 Şubat 2016

Abidin Dino, Une Epoque:

Une Sélection de la Collection de

Bekir Akbaş

Galeri Nev koordinatörlüğünde,

Fransız Kültür Merkezi, İstanbul

6 Kasım – 4 Aralık 2016

Par Avion: Abidin Dino'dan

Gülten Akın'a Mektuplar ve Desenler

Galeri Nev, Ankara

Sözgeli Zülten Aker
Çalışıyorum, yakında biter

22.7.77

www.galerinev.com